

Euroopan unionin virallinen lehti

L 102

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

50. vuosikerta
19. huhtikuuta 2007

Sisältö	I	<i>EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista</i>	
		ASETUKSET	
		Komission asetus (EY) N:o 417/2007, annettu 18 päivänä huhtikuuta 2007, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	1
		Komission asetus (EY) N:o 418/2007, annettu 18 päivänä huhtikuuta 2007, naudanliha-alan vientitukien vahvistamisesta	3
		Komission asetus (EY) N:o 419/2007, annettu 18 päivänä huhtikuuta 2007, munien vientitukien vahvistamisesta	7
		Komission asetus (EY) N:o 420/2007, annettu 18 päivänä huhtikuuta 2007, siipikarjanliha-alalla sovellettavien vientitukien vahvistamisesta	9
		Komission asetus (EY) N:o 421/2007, annettu 18 päivänä huhtikuuta 2007, muulle tavalliselle vehnälle kuin korkealaatuiselle vehnälle asetuksella (EY) N:o 2375/2002 avatun yhteisön tariffikiintiön alakiintiössä II 9 päivän huhtikuuta 2007 ja 16 päivän huhtikuuta 2007 välisenä aikana jätettyihin tuontitodistushakemuksiin sovellettavasta jakokertoimesta	11
		Komission asetus (EY) N:o 422/2007, annettu 18 päivänä huhtikuuta 2007, edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta	12
	II	<i>EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista</i>	
		PÄÄTÖKSET	
		Komissio	
		2007/236/EY:	
		★ Komission päätös, tehty 20 päivänä lokakuuta 2004, EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/C.38.238/B.2) – Raakatupakka-ala – Espanja (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 4030)	14

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 417/2007,

annettu 18 päivänä huhtikuuta 2007,

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierron monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä huhtikuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä huhtikuuta 2007.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 386/2005 (EUVL L 62, 9.3.2005, s. 3).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 18 päivänä huhtikuuta 2007 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	MA	51,6
	TN	139,0
	TR	141,4
	ZZ	110,7
0707 00 05	JO	171,8
	MA	54,4
	TR	112,3
	ZZ	112,8
0709 90 70	MA	50,8
	TR	107,1
	ZZ	79,0
0709 90 80	EG	242,2
	ZZ	242,2
0805 10 20	EG	37,9
	IL	53,2
	MA	45,5
	TN	51,8
	ZZ	47,1
0805 50 10	IL	56,7
	TR	38,7
	ZZ	47,7
0808 10 80	AR	79,6
	BR	84,5
	CL	89,0
	CN	90,1
	NZ	134,4
	US	135,7
	UY	79,6
	ZA	92,3
ZZ	98,2	
0808 20 50	AR	81,3
	CL	87,8
	ZA	94,1
	ZZ	87,7

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 418/2007,
annettu 18 päivänä huhtikuuta 2007,
naudanliha-alan vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 33 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 33 artiklan 1 kohdassa säädetään, että saman asetuksen 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen ja yhteisössä käytettävien hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella.
- (2) Naudanlihan markkinoiden nykytilanne huomioon ottaen vientituet olisi vahvistettava asetuksen (EY) N:o 1254/1999 33 artiklassa säädettyjen sääntöjen ja perusteiden mukaisesti.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 33 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityistarpeet voivat edellyttää tuen mukauttamista määräraikan mukaan.
- (4) Tukea olisi myönnettävä ainoastaan tuotteille, joilla on vapaa liikkuvuus yhteisössä ja joissa on eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 ⁽²⁾ 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty terveysmerkki. Kyseisten

tuotteiden olisi noudatettava myös elintarvikehygieniasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 852/2004 ⁽³⁾ ja ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 854/2004 ⁽⁴⁾ säädettyjä vaatimuksia.

- (5) Tiettyjen luuttomien naudanlihoiden vientiin myönnettävää erityistukea koskevista edellytyksistä 20 päivänä heinäkuuta 1982 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1964/82 ⁽⁵⁾ 6 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaan erityistukea alennetaan, jos vietäväksi tarkoitettun luuttoman lihan määrä on vähintään 85 prosenttia mutta alle 95 prosenttia luuttomaksi leikkaamisesta syntyvien palojen kokonaispainosta.
- (6) Komission asetus (EY) N:o 32/2007 ⁽⁶⁾ olisi sen vuoksi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.
- (7) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 33 artiklassa säädettyjä vientitukia myönnetään tämän asetuksen liitteessä vahvistetuille tuotteille ja määrille, jollei tämän artiklan 2 kohdassa säädetystä edellytyksistä muuta johdu.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti tukikelpoisten tuotteiden on täytettävä asetusten (EY) N:o 852/2004 ja (EY) N:o 853/2004 asiaa koskevat vaatimukset, erityisesti hyväksytyssä laitoksessa valmistamisen ja asetuksen (EY) N:o 854/2004 liitteessä I olevan I jakson III luvussa tarkoitettujen terveysmerkintävaatimusten noudattamisen osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1913/2005 (EUVL L 307, 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55, oikaisu EUVL L 226, 25.6.2004, s. 22. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1, oikaisu EUVL L 226, 25.6.2004, s. 3.

⁽⁴⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 206, oikaisu EUVL L 226, 25.6.2004, s. 83. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006.

⁽⁵⁾ EYVL L 212, 21.7.1982, s. 48. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1713/2006 (EYVL L 321, 21.11.2006, s. 11).

⁽⁶⁾ EUVL L 10, 17.1.2007, s. 3.

2 artikla

Kun on kyse asetuksen (ETY) N:o 1964/82 6 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettusta tapauksesta, nimikkeistön koodiin 0201 30 00 9100 kuuluvien tuotteiden tukea alennetaan 7 eurolla/100 kilogrammaa.

3 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 32/2007.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä huhtikuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä huhtikuuta 2007.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

LIITE

Naudanliha-alalla 19 päivästä huhtikuuta 2007 alkaen sovellettavat vientituet

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä (7)
0102 10 10 9140	B00	EUR/100 kg elopaino	25,9
0102 10 30 9140	B00	EUR/100 kg elopaino	25,9
0201 10 00 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	36,6
	B03	EUR/100 kg nettopaino	21,5
0201 10 00 9130 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	48,8
	B03	EUR/100 kg nettopaino	28,7
0201 20 20 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	48,8
	B03	EUR/100 kg nettopaino	28,7
0201 20 30 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	36,6
	B03	EUR/100 kg nettopaino	21,5
0201 20 50 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	61,0
	B03	EUR/100 kg nettopaino	35,9
0201 20 50 9130 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	36,6
	B03	EUR/100 kg nettopaino	21,5
0201 30 00 9050	US (3)	EUR/100 kg nettopaino	6,5
	CA (4)	EUR/100 kg nettopaino	6,5
0201 30 00 9060 (6)	B02	EUR/100 kg nettopaino	22,6
	B03	EUR/100 kg nettopaino	7,5
0201 30 00 9100 (2) (6)	B04	EUR/100 kg nettopaino	84,7
	B03	EUR/100 kg nettopaino	49,8
	EG	EUR/100 kg nettopaino	103,4
0201 30 00 9120 (2) (6)	B04	EUR/100 kg nettopaino	50,8
	B03	EUR/100 kg nettopaino	29,9
	EG	EUR/100 kg nettopaino	62,0
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg nettopaino	16,3
	B03	EUR/100 kg nettopaino	5,4
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg nettopaino	16,3
	B03	EUR/100 kg nettopaino	5,4
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg nettopaino	16,3
	B03	EUR/100 kg nettopaino	5,4
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg nettopaino	16,3
	B03	EUR/100 kg nettopaino	5,4
0202 30 90 9100	US (3)	EUR/100 kg nettopaino	6,5
	CA (4)	EUR/100 kg nettopaino	6,5

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä (7)
0202 30 90 9200 (6)	B02	EUR/100 kg nettopaino	22,6
	B03	EUR/100 kg nettopaino	7,5
1602 50 31 9125 (5)	B00	EUR/100 kg nettopaino	23,3
1602 50 31 9325 (5)	B00	EUR/100 kg nettopaino	20,7
1602 50 39 9125 (5)	B00	EUR/100 kg nettopaino	23,3
1602 50 39 9325 (5)	B00	EUR/100 kg nettopaino	20,7

(1) Tähän alanimikkeeseen luokittelu edellyttää komission asetuksen (ETY) N:o 32/82 (EYVL L 4, 8.1.1982, s. 11) liitteessä olevan todistuksen esittämistä.

(2) Tuen myöntäminen edellyttää komission asetuksessa (ETY) N:o 1964/82 (EYVL L 212, 21.7.1982, s. 48) ja tarvittaessa komission asetuksessa (EY) N:o 1741/2006 (EUVL L 329, 25.11.2006, s. 7) säädettyjen edellytysten täyttymistä.

(3) Komission asetuksen (ETY) N:o 2973/79 (EYVL L 336, 29.12.1979, s. 44) edellytyksiä noudattaen.

(4) Komission asetuksen (ETY) N:o 2051/96 (EYVL L 274, 26.10.1996, s. 18) edellytyksiä noudattaen.

(5) Tuen myöntäminen edellyttää komission asetuksessa (EY) N:o 1731/2006 (EUVL L 325, 24.11.2006, s. 12) säädettyjen edellytysten täyttymistä.

(6) Vähärasvaisen nautanlihan pitoisuus, lukuun ottamatta rasvaa, määritetään komission asetuksen (ETY) N:o 2429/86 (EYVL L 210, 1.8.1986, s. 39) liitteessä kuvattua määrittämenetelmää noudattaen. Keskimääräisellä pitoisuudella tarkoitetaan näytteen määrää sellaisena kuin se määritellään komission asetuksen (EY) N:o 765/2002 (EYVL L 117, 4.5.2002, s. 6) 2 artiklan 1 kohdassa. Näyte on otettava asianomaisen erän siitä osasta, jossa riski on suurin.

(7) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 33 artiklan 10 kohdan mukaan tukea ei myönnetä kolmansista maista tuotavia ja kolmansiin maihin jälleenvietäviä tuotteita vietäessä.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1).

Määräpaikkojen koodit määritellään komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006/2005 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

B00: Kaikki määräpaikat (kolmannet maat, muut alueet, muonitus ja muut määräpaikat, joihin vienti rinnastetaan vientiin yhteisön ulkopuolelle).

B02: B04 ja määräpaikka EG.

B03: Albania, Kroatia, Bosnia ja Hertsegovina, Serbia, Kosovo, Montenegro, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, muonitus ja tarvikkeet (36 ja 45 artiklassa sekä soveltuvin osin komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 (EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11) 44 artiklassa tarkoitettut määräpaikat).

B04: Turkki, Ukraina, Valko-Venäjä, Moldova, Venäjä, Georgia, Armenia, Azerbaidžan, Kazakstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadžikistan, Kirgisia, Marokko, Algeria, Tunisia, Libya, Libanon, Syyria, Irak, Iran, Israel, Länsiranta ja Gazan alue, Jordania, Saudi-Arabia, Kuwait, Bahrain, Qatar, Yhdistyneet arabiemiirikunnat, Oman, Jemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Burma), Thaimaa, Vietnam, Indonesia, Filippiinit, Kiina, Pohjois-Korea, Hongkong, Sudan, Mauritania, Mali, Burkina Faso, Niger, Tšad, Kap Verde, Senegal, Gambia, Guinea-Bissau, Guinea, Sierra Leone, Liberia, Norsunluurannikko, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kamerun, Keski-Afrikan tasavalta, Päiväntasaajan Guinea, São Tomé ja Príncipe, Gabon, Kongo, Kongon demokraattinen tasavalta, Ruanda, Burundi, Saint Helena ja siihen kuuluvat alueet, Angola, Etiopia, Eritrea, Djibouti, Somalia, Uganda, Tansania, Seychellit ja siihen kuuluvat alueet, brittiläinen Intian valtameren alue, Mosambik, Mauritius, Komorit, Mayotte, Sambia, Malawi, Etelä-Afrikka, Lesotho.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 419/2007,
annettu 18 päivänä huhtikuuta 2007,
munien vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2771/75⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2771/75 8 artiklassa säädetään, että kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa lueteltujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen ja yhteisön markkinahintojen välinen ero voidaan kattaa vientituella.
- (2) Munien markkinoiden nykytilanne huomioon ottaen vientituet olisi vahvistettava asetuksen (ETY) N:o 2771/75 8 artiklassa säädettyjen sääntöjen ja tiettyjen perusteiden mukaisesti.
- (3) Asetuksen (ETY) N:o 2771/75 8 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityistarpeet voivat edellyttää tuen mukauttamista määräraikan mukaan.
- (4) Tukea olisi myönnettävä ainoastaan tuotteille, joilla on vapaa liikkuvuus yhteisössä ja jotka noudattavat elintarvikehygieniasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 852/2004⁽²⁾ ja eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29 päivänä huhtikuuta

2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 853/2004⁽³⁾ säädettyjä vaatimuksia sekä tietyistä munien kaupan pitämisen vaatimuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1907/90⁽⁴⁾ merkintävaatimuksia.

- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 2771/75 8 artiklassa säädettyjä vientitukia myönnetään tämän asetuksen liitteessä vahvistetuille tuotteille ja määrille, jollei tämän artiklan 2 kohdassa säädettyistä edellytyksistä muuta johdu.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti tukikelpoisten tuotteiden on täytettävä asetusten (EY) N:o 852/2004 ja (EY) N:o 853/2004 asiaa koskevat vaatimukset, erityisesti hyväksytyssä laitoksessa valmistamisen ja asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä II olevassa I jaksossa ja asetuksessa (ETY) N:o 1907/90 tarkoitettujen merkintävaatimusten noudattamisen osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä huhtikuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä huhtikuuta 2007.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 49. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 679/2006 (EUVL L 119, 4.5.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1. Oikaisu EUVL L 226, 25.6.2004, s. 3.

⁽³⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55. Oikaisu EUVL L 226, 25.6.2004, s. 22. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ EYVL L 173, 6.7.1990, s. 5. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1582/2006 (EUVL L 294, 25.10.2006, s. 1).

LIITE

19 päivästä huhtikuuta 2007 sovellettavat muna-alan vientituet

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0407 00 11 9000	A02	EUR/100 kpl	1,08
0407 00 19 9000	A02	EUR/100 kpl	0,53
0407 00 30 9000	E09	EUR/100 kg	0,00
	E10	EUR/100 kg	20,00
	E19	EUR/100 kg	0,00
0408 11 80 9100	A03	EUR/100 kg	50,00
0408 19 81 9100	A03	EUR/100 kg	25,00
0408 19 89 9100	A03	EUR/100 kg	25,00
0408 91 80 9100	A03	EUR/100 kg	73,00
0408 99 80 9100	A03	EUR/100 kg	18,00

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

E09 Kuwait, Bahrain, Oman, Qatar, Arabiemiirikunnat, Jemen, Hongkong EHA, Venäjä ja Turkki.

E10 Etelä-Korea, Japani, Malesia, Thaimaa, Taiwan ja Filippiinit.

E19 Kaikki määräpaikat, ei kuitenkaan Sveitsi eikä E09 ja E10 kohdassa tarkoitettut.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 420/2007,
annettu 18 päivänä huhtikuuta 2007,
siipikarjanliha-alalla sovellettavien vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon siipikarjanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2777/75⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2777/75 8 artiklan 1 kohdan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa lueteltujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen ja yhteisön hintojen välinen ero voidaan kattaa vientituella.
- (2) Siipikarjanlihamarkkinoiden nykytilanne huomioon ottaen vientituet olisi vahvistettava asetuksen (ETY) N:o 2777/75 8 artiklassa säädettyjen sääntöjen ja perusteiden mukaisesti.
- (3) Asetuksen (ETY) N:o 2777/75 8 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityistarpeet voivat edellyttää tuen mukauttamista määräpaikan mukaan.
- (4) Tukea olisi myönnettävä ainoastaan tuotteille, joilla on vapaa liikkuvuus yhteisössä ja joissa on eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29

päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004⁽²⁾ 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty tunnistusmerkki. Kyseisten tuotteiden olisi noudatettava myös elintarvikehygieniasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004⁽³⁾ vaatimuksia.

- (5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja muniin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 2777/75 8 artiklassa säädettyjä vientitukia myönnetään tämän asetuksen liitteessä vahvistetuille tuotteille ja määrille, jollei tämän artiklan 2 kohdassa säädetystä edellytyksestä muuta johdu.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti tukikelpoisten tuotteiden on täytettävä asetusten (EY) N:o 852/2004 ja (EY) N:o 853/2004 asiaa koskevat vaatimukset, erityisesti hyväksytyssä laitoksessa valmistamisen ja asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä II olevassa I jaksossa tarkoitettujen tunnistusmerkintävaatimusten noudattamisen osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä huhtikuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä huhtikuuta 2007.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 77. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 679/2006 (EUVL L 119, 4.5.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1. Oikaisu EUVL L 226, 25.6.2004, s. 3.

LIITE

Siipikarjanliha-alalla 19 päivästä huhtikuuta 2007 sovellettavat vientituet

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0105 11 11 9000	A02	EUR/100 pcs	0,65
0105 11 19 9000	A02	EUR/100 pcs	0,65
0105 11 91 9000	A02	EUR/100 pcs	0,65
0105 11 99 9000	A02	EUR/100 pcs	0,65
0105 12 00 9000	A02	EUR/100 pcs	1,3
0105 19 20 9000	A02	EUR/100 pcs	1,3
0207 12 10 9900	V03	EUR/100 kg	43,0
0207 12 90 9190	V03	EUR/100 kg	43,0
0207 12 90 9990	V03	EUR/100 kg	43,0

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

V03 A24, Angola, Saudi-Arabia, Kuwait, Bahrain, Qatar, Oman, Arabiemiirikunnat, Jordania, Jemen, Libanon, Irak, Iran.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 421/2007,**annettu 18 päivänä huhtikuuta 2007,****muulle tavalliselle vehnälle kuin korkealaatuiselle vehnälle asetuksella (EY) N:o 2375/2002 avatun yhteisön tariffikiintiön alakiintiössä II 9 päivän huhtikuuta 2007 ja 16 päivän huhtikuuta 2007 välisenä aikana jätettyihin tuontitodistushakemuksiin sovellettavasta jakokertoimesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viljan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ⁽¹⁾,ottaa huomioon tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä 31 päivänä elokuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2375/2002 ⁽³⁾ avataan muun tavallisen vehnän kuin korkealaatuisen vehnän 2 988 387 tonnin vuotuinen kokonaistuontitariffikiintiö. Tämä kiintiö on jaettu kolmeen alakiintiöön.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2375/2002 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan alakiintiön II (järjestysnumero 09.4124) määräksi 38 000 tonnia 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2007 välisellä kaudella.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 2375/2002 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti annetun tiedonannon mukaan mainitun asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti 9 päivän huhtikuuta 2007 kello 13.00 Brysselin aikaa ja 16 päivän huhtikuuta 2007 kello 13.00 Brysselin aikaa välisenä aikana jätetyt

hakemukset koskevat käytettävissä olevia määriä suurempia määriä. Sen vuoksi olisi määriteltävä, missä määrin tuontitodistuksia voidaan myöntää, ja vahvistettava haetuihin määriin sovellettava jakokerroin.

- (4) Lisäksi on aiheellista lopettaa tuontitodistusten myöntäminen asetuksessa (EY) N:o 2375/2002 tarkoitetusta alakiintiöstä II kuluvan kiintiökauden ajaksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Kaikkien niiden asetuksessa (EY) N:o 2375/2002 tarkoitettua alakiintiötä II koskevien tuontitodistushakemusten perusteella, jotka on jätetty 9 päivän huhtikuuta 2007 kello 13.00 Brysselin aikaa ja 16 päivän huhtikuuta 2007 kello 13.00 Brysselin aikaa välisenä aikana, myönnetään todistus haetuille määrille siten, että niihin sovellettava jakokerroin on 33,119287 prosenttia.

2. Todistusten myöntäminen asetuksessa (EY) N:o 2375/2002 tarkoitettua alakiintiötä II koskeville määrille, joita haetaan 16 päivästä huhtikuuta 2007 kello 13.00 Brysselin aikaa, keskeytetään kuluvan kiintiökauden ajaksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä huhtikuuta 2007.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 289/2007 (EUVL L 78, 17.3.2007, s. 17).

⁽³⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 88. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2022/2006 (EUVL L 384, 29.12.2006, s. 70).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 422/2007,
annettu 18 päivänä huhtikuuta 2007,
edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen
(EY) N:o 1484/95 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2771/75 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon siipikarjanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2777/75 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2783/75 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1484/95 ⁽⁴⁾ vahvistetaan lisätullien järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohdalliset säännöt sekä siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sovellettavat edustavat hinnat.

(2) Siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalan tuotteiden tuontihintojen tarkistaminen perustuu tietojen säännölliselle tarkastamiselle, jonka vuoksi on välttämätöntä muuttaa tiettyjen tuotteiden edustavia hintoja ottaen huomioon hintojen vaihtelu alkuperän mukaan. Tämän vuoksi olisi julkaistava vastaavat edustavat hinnat.

(3) Markkinoiden tilanteen huomioon ottaen tätä muutosta on tarpeen soveltaa mahdollisimman nopeasti.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1484/95 liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä huhtikuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä huhtikuuta 2007.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 49. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 679/2006 (EUVL L 119, 4.5.2006, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 77. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 679/2006.

⁽³⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 104. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2916/95 (EYVL L 305, 19.12.1995, s. 49).

⁽⁴⁾ EYVL L 145, 29.6.1995, s. 47. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 308/2007 (EUVL L 81, 22.3.2007, s. 28).

LIITE

edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta 18 päivänä huhtikuuta 2007 annettuun komission asetukseen

"LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Edustava hinta (EUR/100 kg)	3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vakuus (EUR/100 kg)	Alkuperä ⁽¹⁾
0207 12 90	Kanaa, paloitlemattomana, kynittynä ja puhdistettuna (ns. 65-prosenttista kanaa), tai muussa muodossa, jäädytetty	99,9	5	01
		95,4	7	02
0207 14 10	Luuttomat palat, kukkoa tai kanaa, jäädytetyt	214,6	26	01
		228,5	21	02
		303,7	0	03
0207 25 10	Kalkkunaan: kynittynä ja puhdistettuna, ilman päätä ja koipia, mutta kaulan, sydämen, maksan ja kivipiiran kanssa (ns. 80-prosenttista kalkkunaan)	143,8	5	01
0207 27 10	Kalkkunaan, paloiteltu, luuton, jäädytetty	264,5	10	01
		259,6	11	03
1602 32 11	Kypsentämättömät valmisteet, kukkoa tai kanaa	207,8	24	01

(¹) Tuonnin alkuperä:

- 01 Brasilia
- 02 Argentiina
- 03 Chile."

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 20 päivänä lokakuuta 2004,

EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan mukaisesta menettelystä

(Asia COMP/C.38.238/B.2) – Raakatupakka-ala – Espanja

(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 4030)

(Ainoastaan englannin-, espanjan- ja italiantieliset tekstit ovat todistusvoimaisia)

(2007/236/EY)

Lokakuun 20. päivänä lokakuuta 2004 komissio teki EY:n perustamissopimuksen 81 artiklassa tarkoitettua menettelyä koskevan päätöksen. Komissio julkaisee asianosaisten nimet ja päätöksen olennaisen sisällön sekä määrättävät seuraamukset asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽¹⁾ 30 artiklan säännösten mukaisesti. Se ottaa huomioon yritysten oikeudet edut sen suhteen, ettei niiden liikesalaisuuksia paljasteta. Päätöksen koko tekstin julkinen toisinto on saatavissa asiassa todistusvoimaisilla kielillä ja komission työkielillä kilpailun pääosaston Internet-sivulla http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html

TIIVISTELMÄ PÄÄTÖKSESTÄ

1. JOHDANTO

Päätöksessä käsitellään kahta horisontaalisia rajoituksia käsittävää rikkomista, joista toinen koskee raakatupakan jalostajia ja toinen raakatupakan tuottajien edustajia Espanjassa.

Jalostajien osalta rikkominen koskee raakatupakan ensijalostusta harjoittavan neljän espanjalaisen yrityksen keskinäisiä sopimuksia ja/tai yhdenmukaistettuja menettelytapoja. Yritykset ovat Compañía española de tabaco en rama, S.A. ("Cetarsa"), Agroexpansión S.A. ("Agroexpansión"), World Wide Tobacco España ("WWTE") ja Tabacos españoles S.L. ("Taes") (jäljempänä 'jalostajat') sekä Deltafina SpA ("Deltafina", italialainen jalostaja) joko suoraan tai vuodesta 1999 ANETAB-yhteenliittymän osana. Tämän salaisen kartellin tavoitteena oli vahvistaa vuosina 1996–2001 kunkin vuoden (korkein) keskimyyntihinta kullekin raakatupakkalajille ja jakaa jokaisen ostettavan raakatupakkalajin määrät. Kolmen viimeisen vuoden aikana jalostajat sopivat keskenään myös kunkin raakatupakkalajin laatuluokkien hintahaarukoista, jotka esitetään viljelysopimusten liitteenä olevassa taulukossa, sekä sovellettavista ylimääräisistä ehdoista (kuten tuottaja- ja tuottajaryhmittymäkohtainen keskimääräinen vähimmäishinta).

Tuottajien osalta rikkominen koskee kolmen espanjalaisen maatalousliiton⁽²⁾ sopimuksia ja/tai yhdenmukaistettuja menettelytapoja. Nämä maatalousliitot ovat ASAJA, UPA ja COAG sekä maatalousosuoskuntien liitto CCAE⁽³⁾ (jäljempänä 'tuottajien edustajat') Tämän kartellin tavoitteena oli vahvistaa ainakin vuosina 1996–2001 kullekin vuodelle kunkin raakatupakkalajin laatuluokkien hintahaarukat, jotka esitetään viljelysopimusten liitteenä olevassa taulukossa, sekä sovellettavat ylimääräiset ehdot.

2. ASIAN TAUSTA JA MENETTELY

Komissio aloitti tämän menettelyn omasta aloitteestaan ja suoritti tutkimuksia useiden espanjalaisten jalostajien sekä muiden markkinaosapuolten tiloissa 3.–5. lokakuuta 2001.

Neljä espanjalaista jalostajaa ja niiden yhteenliittymä ANETAB ilmoittivat 16. tammikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä, että ne sitoutuvat tekemään yhteistyötä komission kanssa menettelyjen aikana sakkojen määräämättä jättämisestä tai lieventämisestä vuonna 1996 annetun tiedonannon yksityiskohtaisten ehtojen mukaisesti, ja toimittivat useita asiakirjoja, joissa oli todisteita käsiteltävänä olevista tosiseikoista. Ne ilmoittivat komissiolle myös, että ne olivat muuttaneet käytäntöjensä 3. päivästä lokakuuta 2001.

⁽¹⁾ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Asociación agraria de jóvenes agricultores (ASAJA), Unión de pequeños agricultores (UPA) ja Coordinadora de organizaciones de agricultores y ganaderos (COAG).

⁽³⁾ Confederación de cooperativas agrarias de España (CCAIE).

Menettelyn aikana asianomaisilta, myös Espanjan maatalous-, kalastus- ja elintarvikeministeriöltä ("maatalousministeriö"), pyydettiin useita kertoja maataloustuotteita koskevia espanjalaisia sääntöjä.

Komissio aloitti asiaa koskevan menettelyn 11. joulukuuta 2003 ja antoi väitetiedoksiannon, johon sen vastaanottajille annettiin mahdollisuus vastata kirjallisesti sekä suullisesti 29. maaliskuuta 2004 pidetyssä kuulemistilaisuudessa.

3. ASIANOSAISET

3.1. Jalostajat

Päätös on osoitettu neljälle espanjalaiselle jalostajalle (Cetarsa, Agroexpansión, WWTE ja Taes) ja Deltafinalle sekä eräiden näiden yritysten emoyhtiöille.

Cetarsa on julkinen yritys, jolla oli vuoteen 1990 raakatupakan laillinen jalostusmonopoli Espanjassa. Se on yhä Espanjan suurin jalostaja. Se osti vuonna 2001 noin 67,6 prosenttia Espanjassa kyseisenä vuonna ostetusta raakatupakasta.

Agroexpansión perustettiin vuonna 1988 perheyriksenä. Sen perusti yrityksen puheenjohtaja. Vuoden 1997 alkupuolella Dimon Inc. -yrityksen ("Dimon") kokonaan omistama tytäryhtiö Intabex Netherlands BV ("Intabex") hankki sen koko pääoman. Vuonna 2001 Agroexpansión osti noin 15 prosenttia Espanjassa kyseisenä vuonna ostetusta raakatupakasta.

Toukokuusta 1998 90-prosenttista määräysvaltaa WWTE:ssä on käyttänyt Yhdysvaltain lainsäädännön alainen monikansallinen Standard Commercial Corporation ("SCC") kahden kokonaan omistamansa tytäryhtiön Standard Commercial Tobacco Co. Inc.:n ("SCTC") ja Trans-Continental Leaf Tobacco Corporationin ("TCLT") välityksellä. SCC omisti TCLT:n kautta kaksi kolmasosaa WWTE:n pääomasta vuodesta 1995 toukokuuhun 1998. Vuonna 2001 WWTE osti noin 15,7 prosenttia Espanjassa kyseisenä vuonna ostetusta raakatupakasta.

Taes on Universal Corporation -konsernin tytäryhtiö. Joulukuuhun 2002 asti Universal Corporationin kokonaan omistama tytäryhtiö Universal Leaf Tobacco Company Inc. ("Universal Leaf") omisti 90 prosenttia Taesin osakkeista. Joulukuussa 2002 Taesista tuli Universal Leafin kokonaan omistama tytäryhtiö. Vuonna 2001 Taes osti noin 1,6 prosenttia Espanjassa kyseisenä vuonna ostetusta raakatupakasta.

Deltafina on Universal Corporationin kokonaan omistama tytäryhtiö Italiassa eli Taesin sisaryhtiö. Deltafina vastaa Universal-

konsernin Euroopan toiminnasta. Se hankkii suurimman osan Taesin Espanjassa ostamasta tupakasta sekä merkittävän osan kahden muun espanjalaisen jalostajan tupakasta.

WWTE:n ja Agroexpansiónin emoyhtiöt ovat myös saaneet väitetiedoksiannon, koska ne ovat yhteisvastuussa tytäryhtiöidensä toiminnasta.

Kuultuaan asianosaisia komissio päätti lopettaa menettelyt Universal Corporationia, Universal Leafiä, Intabexia and ANETAB:tä vastaan. Komissio katsoo, että sillä ei ole riittävästi todisteita siitä, että Universal Corporation ja Universal Leaf olisivat käyttäneet ratkaisevaa vaikutusvaltaa Deltafinassa ja Taesissa tai Intabex Agroexpansiónissa. Agroexpansiónin emoyhtiö Dimon katsotaan kuitenkin vastuunalaiseksi. ANETAB:stä komissio katsoo, ettei sillä ole riittävästi todisteita siitä, että kyseisen yrityksen toiminta olisi eronnut sen neljän jäsenyrityksen toiminnasta.

3.2. Tuottajat

Päätös on osoitettu myös kolmelle maatalousliitolle (ASAJA, UPA ja COAG) sekä maatalousosuuskuntien liitto CCAE:lle, jotka edustavat tupakan tuottajia.

Asianosaisia kuultuaan komissio päätti lopettaa menettelyt FNCT:tä, ACOTAB:tä ja TABARES:ia vastaan todettuaan, että FNCT oli ASAJA:n sivuliike sekä ACOTAB ja TABARES UPA:n sivuliikkeitä.

4. ESPANJALAINEN RAAKATUPAKKA-ALA

EU:n raakatupakan tuotanto on noin 5 prosenttia raakatupakan tuotannosta maailmassa. Jäsenvaltioiden johtavista tupakan tuottajista Kreikka tuottaa 38 prosenttia, Italia 37,5 prosenttia ja Espanja 12 prosenttia EU:n tuotannosta. Raakatupakan tuotantoon sovelletaan EU:ssa kiintiöjärjestelmää (ks. jäljempänä).

Kasvattajien tuottama raakatupakka ei ole tasalaatuinen tuote. Yhteisön lainsäädännössä tunnustetaan kahdeksan eri lajia. Espanjassa yleisin laji on Bright. Kutakin lajia on useita laatuluokkia. Luokan määrittely tekee tuotannonala ja viime kädessä se tehdään yksityisissä neuvotteluissa. Tuottajat myyvät kuivatun tupakan jalostajille erinä, joiden hinta vaihtelee niiden sisältämän tupakan laadun mukaan.

5. LAINSÄÄDÄNTÖKEHYS

Sekä raakatupakan tuotantoa että myyntiä jalostajille säädellään niin yhteisön kuin kansallisilla lainsäädännöillä.

5.1. Raakatupakka-alan yhteinen markkinajärjestely

Raakatupakka-alan yhteinen markkinajärjestely perustettiin vuonna 1970 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 727/70⁽¹⁾ Se korvattiin vuonna 1992 neuvoston asetuksella (ETY) 2075/92⁽²⁾ jota muutettiin merkittävästi vuonna 1998 neuvoston asetuksella (EY) N:o 1636/1998⁽³⁾ ja komission asetuksella (EY) N:o 2848/98⁽⁴⁾.

Raakatupakka-alan yhteisellä markkinajärjestelyllä säädetään i) tuotantokiintiöjärjestelmästä ja ii) tuottajien tuotantotuesta, joka toteutetaan raakatupakan tuotannolle myönnettävällä palkkiojärjestelmällä.

Palkkio myönnetään ainoastaan kiintiöön sisältyvän tupakan tuotannosta (eräin mukautuksin). Vuodesta 1998 osa yhteisön palkkiosta (ns. muuttuvan osa) maksetaan tuotetun tupakan laadun perusteella, mikä näkyy hinnassa. Palkkion muuttuvan osan maksaminen on uskottu tuottajaryhmittymille.

Yhteinen markkinajärjestely edellyttää, että kukin tuottaja tai tuottajaryhmittymä ja kukin ensijalostaja tekee kunkin markkinavuoden alussa (maalis–toukokuussa, jolloin tupakantaimet koulitaan) ns. viljelysopimukset, joissa määritellään sopimushinnat kunkin lajin jokaiselle laatuluokalle. Tässä vaiheessa hintoja mainittaessa käytetään usein hintaluokkaa. Espanjassa sopimushinnat ilmoitetaan itse asiassa kunkin tupakkalajin (esim. Bright) eri laatuluokkia koskevana hintahaarukoina. Viljelysopimuksissa mainitut hintahaarukat ovat hyvin laajoja. On kuitenkin huomattava, että lopullinen hinta (tai myyntihinta) voidaan määrittää vasta sadonkorjuun yhteydessä (eli loka–tammikuussa), ja se voi vaihdella huomattavasti viljelysopimuksen hinnasta laadun, määrän ja lisäneuvottelujen perusteella.

Yhteisön lainsäädäntö suosii toimialakohtaisten järjestöjen perustamista, joissa tuottajien ja jalostajien tulisi tehdä yhteistyötä markkinoiden tehokkaan toiminnan varmistamiseksi. Hintojen ja kiintiöiden vahvistamista koskevat menettelytavat on nimenomaan kielletty. Yksikään tähän asiaan liittyvä yhteenliittymä ei ole yhteisön lainsäädännössä tarkoitettu toimialakohtainen järjestö.

5.2. Kansallinen lainsäädäntö

Espanjassa vuoden 1982 lailla ja vuonna 1985 annetulla kuninkaan määräyksellä säädetään tuottajien edustajien ja jalostajien välisistä neuvotteluista ja niiden välisten vakiomuotoisten viljelysopimusten tekemisestä. Tämän yleisen säätelykehityksen (johon lisätään maatalousministeriön myöhemmin toteuttamat toimet) tarkoituksena oli (vuoteen 2000) ainakin kannustaa tuottajia ja jalostajia neuvottelemaan yhdessä viljelysopimushinnoista. Vuodesta 2000 uusi laki edellyttää, että viljelysopimusten osapuolten on jokaisen erikseen hyväksyttävä sopimushinnat.

⁽¹⁾ EYVL L 94, 28.4.1970, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 860/92 (EYVL L 91, 7.4.1992, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 70. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 864/2004 (EUVL L 161, 30.4.2004, s. 48), oikaisu EUVL L 206, 9.6.2004, s. 20.

⁽³⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 23.

⁽⁴⁾ EYVL L 358, 31.12.1998, s. 17. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1809/2004 (EUVL L 318, 19.10.2004, s. 18).

6. PÄÄTÖKSESSÄ KÄSITELLYT MENETTELYTAVAT

6.1. Jalostajien kartelli

Neljä espanjalaista jalostajaa ja Deltafina sopivat (korkeimmasta) keskihinnasta, jonka ne maksaisivat kustakin toimitettavasta tupakkalajista laatuluokasta riippumatta (ns. (korkein) keskimyyntihinta), ja siitä, minkä verran tupakkaa kukin jalostaja voi ostaa. Näin toimimalla jalostajat pyrkivät välttämään hintaneuvotteluja tuottajien kanssa toimitusvaiheessa, jotta nämä eivät voisi vaatia korkeampia hintoja kuin mitä jalostajat voisivat hyväksyä. Päätös kattaa vuodet 1996–2001. Vuonna 1998 jalostajat ottivat käyttöön myös pitkälle kehitetyn järjestelmän, jolla seurattiin ja valvottiin tuottajien toimintaa toimitusten aikana (ja joka kattoi myös tavanomaisen tiedonvaihdon sekä tupakan pakolliset siirrot). Vuosina 1999–2001 jalostajat sopivat keskenään myös sopimushinnoista (hintahaarukoista ja ylimääräisistä ehdoista), joita ne ehdottivat tuottajien edustajille neuvoteltaessa vuotuisista vakiomuotoisista viljelysopimuksista.

6.2. Tuottajien kartelli

Tuottajien edustajat sopivat sopimushinnoista (hintahaarukoista ja ylimääräisistä ehdoista), joita ne ehdottivat jalostajille neuvoteltaessa vakiomuotoisista viljelysopimuksista.

Ylimääräiset hintaa koskevat ehdot käsittivät tuottaja- ja tuottajaryhmittymäkohtaiset keskimääräiset vähimmäishinnat kullekin tupakkalajille laatuluokasta riippumatta. Tässä on huomattava, että tuottajaryhmittymäkohtaisia keskimääräisiä vähimmäishintoja voitaisiin silti korottaa toimitusvaiheen neuvotteluissa.

7. OIKEUDELLINEN ARVIOINTI

Komissio toteaa päätöksessä, että edellä mainitut menettelytavat muodostavat kaksi erillistä (yhtenäistä ja jatkuvaa) perustamissopimuksen 81 artiklan rikkomista.

Kaikki rikkomiseen osallistuneet tahot, joille päätös on osoitettu, ovat perustamissopimuksen 81 artiklassa tarkoitettuja yrityksiä, yritysten yhteenliittymiä tai yritysten yhteenliittymien yhteenliittymiä.

Sopimukset ja/tai yhdenmukaistetut menettelytavat, joilla suoraan tai välillisesti vahvistetaan kauppahintoja tai määriä, rajoittavat jo tavoitteensa perusteella kilpailua. Nämä menettelytavat on erityisesti mainittu EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa.

Tällaiset menettelytavat voivat vaikuttaa Espanjan ja muiden jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, koska ne kattavat koko Espanjan markkinat ja koskevat tuotetta (raakatupakka), joka on jalostetun tupakan puolivalmiste ja joka menee suurelta osin vientiin.

Päätös koskee tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan 4 päivänä huhtikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 26⁽¹⁾ ("asetus N:o 26") soveltamista käsiteltävänä oleviin menettelytapoihin. Päätöksessä todetaan, että käsiteltävänä olevia rajoittavia menettelytapoja ei voida pitää tarpeellisina yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi, joten niihin on sovellettava perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa.

Päätöksessä todetaan lopuksi, ettei kansallinen lainsäädäntö eivätkä ministeriöiden menettelytavat velvoittaneet jalostajia sopimaan raakatupakan korkeinta keskimyyntihintaa eivätkä jakamaan tupakan määriä, jotka kukin jalostaja ostaa. Lainsäädäntökehyksessä ei edellytetty jalostajia ja tuottajia päättämään yhdessä sopimushinnoista (hintahaarukoista tai ylimääräisistä ehdoista) eikä sillä poistettu kaikkia kilpailun mahdollisuuksia. Tästä seuraa, että tuottajien edustajien ja jalostajien väliset sopimukset ja/tai yhdenmukaistetut menettelytavat kuuluvat perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

8. DELTAFINAN SEKÄ WWTE:N JA AGROEXPANSIÓININ EMOYHTIÖIDEN VASTUU

Päätöksessä todetaan, että Deltafina osallistui täysin jalostajien kartelliin, vaikka se ei toiminut jalostajana Espanjassa, koska sillä oli merkittävä asema Espanjan raakatupakkamarkkinoilla muun muassa seuraavista syistä: 1) se oli kolmen espanjalaisen tuottajan tärkein asiakas, 2) se oli suurin tupakan ostaja Espanjassa ja 3) se oli Euroopan markkinoista vastaava Universal-konsernin tytäryhtiö.

Päätöksessä todetaan myös, että Dimon (Agroexpansiónin osalta) sekä SCC, TCLT ja SCTC (WWTE:n osalta) käyttivät ratkaisevaa vaikutusvaltaa tytäryhtiöissään käsiteltävänä olevan ajanjakson aikana ja että niiden olisi tämän vuoksi katsottava olevan yhteisvastuussa tytäryhtiöidensä toiminnasta.

9. SAKOT

9.1. Rikkomisen vakavuus

Rikkomistapausten vakavuutta arvioitaessa on otettava huomioon se, että raakatupakan tuotanto Espanjassa vastaa 12 pro-

senttia yhteisön tuotannosta. Markkinoiden koko on suhteellisen pieni (vuonna 2001 Espanjassa ostetun tupakan arvo oli noin 25 miljoonaa euroa) ja keskittynyt yhdelle Espanjan alueelle, Extremaduraan.

Rikkomistapauksia on kuitenkin pidettävä luonteeltaan hyvin vakavina, koska ne koskevat raakatupakkalajien hintojen vahvistamista Espanjassa ja (jalostajien osalta myös) määrien jakamista.

Vaikka komissiolla ei ole riittäviä todisteita tuottajien ja jalostajien rikkomisten tosiasiallisista vaikutuksista markkinoihin, voidaan kuitenkin todeta, että jalostajien kartelli on ollut täysimääräisesti toiminnassa ainakin vuodesta 1998 ja että se on todennäköisesti vaikuttanut merkittävästi markkinoihin.

Edellä esitetyn perusteella komissio toteaa, että molempia rikkomistapauksia on pidettävä hyvin vakavina. Komissio ottaa kuitenkin huomioon markkinoiden suhteellisen pienen koon määrittäessään sakkojen perusmääriä.

9.2. Kunkin yrityksen painoarvo ja pelotevaikutus

- i) Komissio katsoo, että jalostajien kartellille (myös Deltafinalle) annettavia sakkoja olisi alennettava huomattavasti kunkin asianosaisen laittomaan toimintaan osallistumisen ja markkina-aseman mukaan.

Komissio ottaa tämän huomioon ja toteaa, että Deltafinalle olisi annettava suurin sakon perusmäärä, koska sen markkina-asema on huomattava, kuten kohdassa 8 esitetään.

Espanjalaisten jalostajien voidaan laajasti arvioiden katsoa osallistuneen laittomaan toimintaan vastaavalla tavalla. Perusmäärissä olisi kuitenkin otettava huomioon kunkin jalostajan koko ja markkinaosuus.

Noin 67 prosentin markkinaosuudellaan Espanjan raakatupakan ostomarkkinoilla Cetarsa on selkeästi johtava jalostaja Espanjassa. Sitä olisi käsiteltävä aivan omana ryhmänään, ja sille olisi määrättävä korkein sakon perusmäärä. Agroexpansiónilla ja WWTE:llä on kummallakin noin 15 prosentin markkinaosuus ja niille olisi määrättävä sama sakon perusmäärä. Taesille, joka on 1,6 prosentin markkinaosuudellaan jalostajista pienin, olisi määrättävä pienin perusmäärä.

⁽¹⁾ EYVL 30, 20.4.1962, s. 993/62.

Koska Agroexpansió ja WWTE kuuluvat suuriin konserneihin, joille päätös on myös osoitettu, niiden sakkoihin sovelletaan kertoimia – Agroexpansióille kerrointa 2 ja WWTE:lle 1,5 – riittävän pelotusvaikutuksen varmistamiseksi.

- ii) Päätöksessä todetaan, että tuottajien edustajien toiminnasta voidaan antaa ainoastaan vertauskuvallinen sakko seuraavista syistä.

Vaikka asiaa koskevissa kansallisissa säännöissä ei edellytetty, että tuottajien edustajat ja jalostajat sopivat yhdessä hintahaarukoista ja ylimääräisistä ehdoista, vuosina 1995–1998 neuvotelluissa vakiomuotoisissa viljelysopimuksissa mainitaan, että kaikki tuottajien edustajat voivat neuvotella yhdessä kunkin yksittäisen jalostajan kanssa tupakan myyntihinnastoista ja myyntiin liittyvistä ylimääräisistä ehdoista. Vuonna 1999 maatalousministeriö vieläpä hyväksyi hinnastot, jotka kaikki tuottajien edustajat ja neljä jalostajaa olivat jo yhdessä sopineet. Nämä hinnastot liitettiin kyseisen vuoden virallisessa lehdessä julkaistuu vakiosopimukseen. Lisäksi maatalousministeriö kutsui vuonna 2000 ja 2001 kummankin alan edustajia useisiin kokouksiin – joista eräät pidettiin itse ministeriössä – sopimaan hinnastoista. Näin ministeriö kannusti tuottajia vaatimaan, että kyseisistä hinnastoista neuvotellaan yhdessä.

Tällä perusteella päätöksessä hyväksytään, että vakiosopimusten kollektiivisia neuvotteluja koskeva lainsäädännöllinen kehys saattaa aiheuttaa epävarmuutta tuottajien toiminnan laillisuudesta. Lisäksi vakiosopimuksia koskevat neuvottelut hoidettiin yleensä julkisesti ja niiden tulokset olivat julkisia eikä yksikään viranomainen koskaan kyseenalaistanut niiden yhteensopivuutta yhteisön tai Espanjan lainsäädännön kanssa ennen näiden menettelyjen aloittamista.

Tämän vuoksi päätöksessä määrätään 1 000 euron vertauskuvallinen sakko kullekin tuottajien edustajalle. Koska tuottajien edustajiin sovelletaan vertauskuvallista sakkoa, niihin ei sovelleta muita sakkojen määräämisperusteita.

Edellä esitetyn perusteella annetaan seuraavat sakkojen perusmäärät:

— Deltafina	8 000 000 euroa
— Cetarsa	8 000 000 euroa
— WWTE	1 800 000 × 1,5 = 2 700 000 euroa
— Agroexpansió	1 800 000 × 2 = 3 600 000 euroa
— Taes	200 000 euroa
— ASAJA	1 000 euroa

— UPA	1 000 euroa
— COAG	1 000 euroa
— CCAE	1 000 euroa.

9.3. Rikkomisen kesto

Jalostajien ja Deltafinan rajoittavia menettelytapoja sovellettiin yli viisi vuotta ja neljä kuukautta. Tästä syystä kullekin tuottajalle annettavia sakkoja olisi korotettava 50 prosentilla.

Tämän vuoksi olisi vahvistettava seuraavat sakkojen perusmäärät:

— Deltafina	12 000 000 euroa
— Cetarsa	12 000 000 euroa
— WWTE	4 050 000 euroa
— Agroexpansió	5 400 000 euroa
— Taes	300 000 euroa.

9.4. Raskauttavat seikat

Komission hallussa olevista asiakirjoista käy selvästi ilmi, että Deltafina johti vuoden 1996 jälkeen tehtyjen jalostajien keskinäisten (korkeinta) keskimyyntihintaa ja määriä koskevien sopimusten suunnittelua, täytäntöönpanoa ja sovittelua. Se myös toimi jalostajien tekemien kilpailua rajoittavien sopimusten tallettajana. Näiden syiden perusteella Deltafinalle määrättävän sakon perusmäärää olisi korotettava 50 prosentilla.

9.5. Lieventävät seikat

Espanjan lainsäädäntökehystä, jonka puitteissa rajoittavia menettelytapoja harjoitettiin ja sopimuksia tehtiin, on pidettävä lieventävänä seikkana sille, että jalostajat sopivat hintahaarukoista ja ylimääräisistä ehdoista ennen vakiomuotoisista viljelysopimuksista neuvottelemista julkisesti tuottajien edustajien kanssa.

Jalostajien toiminta meni asianomaisen lainsäädäntökehysten puitteissa käytäviä julkisia neuvotteluja sekä tuottajien edustajien kanssa tehtäviä sopimuksia pidemmälle, koska ne olivat tehneet salaisen sopimuksen (korkeimmasta) keskimyyntihinnasta ja määrien jakamisesta. Komissio kuitenkin katsoo, että julkisilla neuvotteluilla määriteltiin jonkin verran jalostajien toimintaa ohjaavaa tärkeää kehystä, mikä on siis katsottava lieventäväksi seikaksi jalostajien osalta.

Edellä esitettyjen jalostajien toimintaa koskevien lieventävien seikkojen perusteella jalostajiin (myös Deltafinaan) sovellettavia sakkojen perusmääriä voidaan alentaa 40 prosenttia.

Raskauttavat ja lieventävät seikat huomioon ottaen sakkojen määrät ovat seuraavat:

— Deltafina	13 200 000 euroa
— Cetarsa	7 200 000 euroa
— WWTE	2 430 000 euroa
— Agroexpansión	3 240 000 euroa
— Taes	180 000 euroa
— ASAJA	1 000 euroa
— UPA	1 000 euroa
— COAG	1 000 euroa
— CCAE	EUR1 000 euroa.

9.6. Sakon enimmäismäärä

Asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan mukaan kunkin rikkomiseen osallisen yrityksen tai yritysten yhteenliittymän osalta sakko on enintään kymmenen prosenttia sen edellisen tilikauden liikevaihdosta.

Käsiteltävässä asiassa SCC, SCTC, TCLT ja Dimon ovat WWTE:n ja Agroexpansiónin emoyhtiöinä yhteisvastuussa tytäryhtiöilleen määrättävistä sakoista ja niiden maailmanlaajuinen liikevaihto on otettava huomioon määrittäessä kymmenen prosentin enimmäismäärät.

Cetarsan vuoden 2003 liikevaihto oli 48,42 miljoonaa euroa, joten sille määrättävä sakko olisi alennettava 4,842 miljoonaan. Muille asianosaisille määrättyjä sakkoja ei tarvitse muuttaa.

9.7. Sakkojen määräämättä jättämisestä tai lieventämisestä vuonna 1996 annetun tiedonannon soveltaminen

Sekä jalostajat että tuottajien edustajat ovat anoneet sakkojen määräämättä jättämistä tai lieventämistä sakkojen määräämättä jättämisestä tai lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa vuonna 1996 annetussa komission tiedonannossa esitettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Cetarsa, Agroexpansión, WWTE, Taes ja Deltafina ovat vaatineet sakkojen määräämättä jättämisestä tai lieventämisestä annetun vuoden 1996 tiedonannon mukaisia etuuksia ennen väitetiedok-

siannon antamista ja ovat toimittaneet komissiolle tietoja lähinnä markkinoiden toiminnasta, hakijoiden rajoittavasta toiminnasta sekä käsiteltävänä olevien tosiseikkojen taustasta.

Taesille olisi myönnettävä 40 prosentin alennus sakosta, joka sille olisi määrätty, jos se ei olisi tehnyt yhteistyötä komission kanssa sakkojen määräämättä jättämisestä tai lieventämisestä annetun vuoden 1996 tiedonannon D jakson 2 kohdan ensimmäisen ja toisen luettelakohdan mukaisesti, koska se teki erityisen arvokasta yhteistyötä (varsinkin Deltafinan osuuden suhteen) menettelyn aikana ja koska se ei missään vaiheessa kiistänyt väitetiedoksiannossa esitettyjä tosiseikkoja.

Cetarsalle ja WWTE:lle myönnetään 25 prosentin alennus sakosta, koska ne toimittivat tietoja komissiolle mutta kiistivät tosiseikat vastauksissaan väitetiedoksiantoon.

Agroexpansiónille myönnetään 20 prosentin alennus sakosta, koska se toimitti tietoja komissiolle mutta kiisti tosiseikat ja jalostajien kartellin salaisen luonteen vastauksessaan väitetiedoksiantoon.

Deltafinalle myönnetään 10 prosentin alennus sakosta, koska sen yhteistyö komission kanssa menettelyn aikana ei juuri tuottanut tulosta.

Asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artiklan mukaan määrätään siis seuraavista sakon määristä:

— Deltafina	11 880 000 euroa
— Cetarsa	3 631 500 euroa
— WWTE	1 822 500 euroa (SCC, SCTC ja TCLT ovat yhteisvastuulliset)
— Agroexpansión	2 592 000 euroa (Dimon on yhteisvastuullinen)
— Taes	108 000 euroa
— ASAJA	1 000 euroa
— UPA	1 000 euroa
— COAG	1 000 euroa
— CCAE	1 000 euroa.